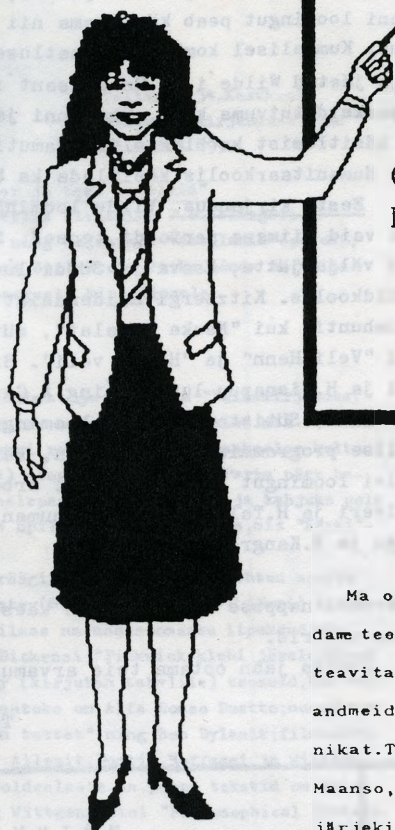

Rõõmsaid jõulupühi!

MOTTEID KESKKOOLI KIRJANDUSPROGRAMMIST

Käesolevas artiklis oleme vaatluse alla võtnud Märt Hennoste poolt koostatud Üldhariduskooli programmi kirjanduse õpetamiseks X-XII klassis:

Kirjandusõpetuse taotluste loetelus ei ole mainitud üht olulisemat eesmärki - enesekasvatust. Positiivne nähtus on äratnud õpetuse printsiip. Õpetajal peab olema võimalus ise valida ja õpilastel valida laste neid huvitavaid kirjanikke ja teoseid. Teoste käsitlemisel võib kasutada individuaalse töö vormi - andekamad õpilased esitavad ettekande, milles annavad ülevaate loetud teose sisust ja vormist. Mõnede teoste puhul võib määratlenda nad kas poiste- või tüdrukutekirjanduseks ja vastavalt ka soovitada. Suurt tähelepanu tuleb pöörata ka integratsioonile, et õpilased tunnetaksid tausta ja neil tekiks terviklik ülevaade ajastust.

Eeposeid võiks käsitleda juba 8.-9.klassis, samuti Kreutzwaldi, H.Cr.Anderseni ja vendade Grimmide muinasjutte.
(järg lk. 2)

KALLID KOLLEEGID !

OOTAME TEIE INNUKAT KAASALÖÖMIST
MEIE INFOLEHELE NIME LEIDMISEL

AGAGOOGIKA
ARHIIVMUUSEUM
N.30268-1

TUULT TIIBADESSE !

Ma olen rõõmus - meie selts on jälle raasike rikkamaks saanud. Saadame teile esimese numbriga EES-i lehte ! Oleme seni püüdnud oma liikmeid teavitada kahe teatmiku (1990,1992) abil, kust leiame personaalseid andmeid seltsi koosseisu kohta, EES-i tähtsamaid dokumente ja lühikroonikaid. Teatmikud on kokku seadnud ja kirjastanud Liivi Reinert, Viivi Maanso, Liilja Raudsepp, Mari Kadakas ja natuke ka siinkirjutaja. Üsna järjekindlalt on meie tegevust valgustanud "Õpetajate Leht", tänu eeskätt Maimo Kalmetile, kelles õnnelikult ühinevad OL-i kaastöötaja ja EES-i tegevliikme rollid. Ta on ise avaldanud hõlmavaid ülevaateid seltsi kokkutulekutest ning aidanud kaasa Aili Kiini, Kalju Kulla jt. kirjutiste ilmumisele. Eesti Emakeeleõpetajate Seltsi tegevus kajastub veel käsikirjalistes kroonikates, mille on koostanud Kalju Kuld ja Maire Eiert, ning üldistava kokkuvõtteks "Hariduses" nr.2 1992. Kõigele sellele vaatamata vajame aga operatiivset väljaannet, mis seltsi liikmeid tihedamalt ühte liidaks ja mitmesugust huvipakkuvat materjali avaldaks.

On sümbolne, et EES-i oma leht näeb ilmavalgust jõulute aegu. Eks kogunenud me ju ka oma ametlikult registreeritud seltsi esimesele koosviibimisele 1989.a. Vändrasse just jõuluõhtut veetma. Sellest on nüüdseks saanud juba kaunis traditsioon: iga-aastased meeleolu- ja tujuküllased jõuluõhtud Jõhvis, Tallinn-Kivimäel ja seekord Pärnus. Paljud EES-i liikmed ja nende sõbrad on kandnud head hoolt nende õhtute õnnestumise eest. Tahaks loota, et samamoodi hakkab elama ja jõudu koguma ka meie leht - ikka paljude õhisjõul, ikka omakasupüüdmatult ja rõõmuga. Muidugi vajab väikesegi õllitise väljaandmine materiaalseid vahendeid, mis EES-il peaaegu puuduvad, kuid ärgem vähemalt selles avandumbris pühenduges muremõtetele. Ja ehk pole siiski emakeeleõpetuse rikkad toetajad maa pealt veel kadunud?

Tahan siinkohal EES-i juhatuse nimel anda ka teada, et meie seltsi kevadpäravad on kavandatud korraldada Narvas, selleks et arutada eesti keele kui väärkeele õpetamise probleeme ning tutvuda lähemalt Narva ja selle ümbrusega. Suvisele ekskursioonile aga tahaksime sõita Hiiumaale, kui ikka hiidlastest emakeeleõpetajad meid vastu võtavad.

SOOVIN meie lehelapsukesele tuult tiibadesse ja tugevat elujõudu! Kõigile Eesti Emakeeleõpetajate Seltsi liikmetele aga rõõmsaid ja rahulikku jõulupühi ning õnnelikku ja edukat UUT AASTAT !

X klass. Antiikkirjanduse puhul võiks "Odüsseia" osade kaupa õpilaste vahel ära jagada ja teost tutvustada ettekannete vormis. Humanitaarharus peaks olema eraldi religiooni ja piibliõpetus ja seega kanduks programmis pakutud Vana ja Uue Testamendi käsitus sinna üle. Keskaja eeposeid tuleks vaadelda ka tüvihariduskoolides, jättes ära ühe eepose lähivaatluse. Samad sonad ka Dante "Jumaliku komöödia" kohta. Petrarca jätaksime vaid humanitaarharusee ja Cervantese tooks kõigile. Shakespeare puhul käsitleksin "Hamletit" ja humanitaarharus ka "Kuningas Lear'i" (programmis pakutud "Romeo ja Julia" asemel). Moliere "Misanthroobi" või "Don Juani" asemel võtta programmi "Kodanlasest aadlimees" kui märksa huvitavam ja humoorikam. Ponvizini "Äbarikku" ei tasuks käsitleda ka humanitaarharus. Goethe "Moore Wertheri kannatused" ei paku tänapäeva lugejale midagi - kui seda teost käsitleda, siis vaid humanitaarharus. Radistsevi võiks üldse kõrvaldada. Shelley luulet käsitleda vaid humanitaarharus, samuti Puškini "Jevgeni Oneginit" ja Lermontovi "Meie aja kangelast". Sama võib öelda ka Hugo kohta. Üldharus võiks käsitleda vaid Hugo luulet.

Eesti kirjandus. Paehlmanni "Müütilised muistendid", kindalsi "Kalevipoeg" (võiks osade kaupa jagada õpilaste vahel ja tutvustada ettekannete vormis). Samuti võiks tutvustada "Kalevala" (ka tavakoolis). Üldharus vaid Koidula luule, "Säärane mulk" jätta humanitaarharusse. Bornhöhe võiks hoopis välja jätta kui aegunud ja lastekirjaniukuks muutunud autori.

XI klass. Stendhali romaani "Punane ja must" asen-

daksin "Parma kloostri". Balzac'i, Flauberti ja Tolstoi loomingulähivaatlus võiks jääda ainult humanitaarkooli programmi, Nekrassovi ja Feti luule tuleks hoopis välja jätta. Turgenevi ja Dostojevski, samuti Tšehhovi ja Ibseni loomingut peab käsitlema nii üld- kui ka humanitaarharus. Kummalisel kombel on vastluse all olevas programmis välja jäetud Wilde'i ja Maupassant'i nimi. Nende loominguga peaksid tutvuma kõik. Th. Manni ja H. Hesse looming väärrib käsitlemist ka üldkoolis, samuti Shaw ja Beckett'i oma. Humanitaarkoolis käsitleda ka Strindbergi loomingut.

Eesti kirjandus. Vilde loomingust väärivad käsitlemist vaid viimase perioodi teosed. Särgava tuleb programmist välja jätta, Haava ja Söödi luulet aga käsitleda ka üldkoolis. Kitzbergi näidendeist käsitleksin nii "Libahunti" kui "Kauka jumalat", süvakoolis ka jutustusi "Veli Henn" ja "Hennu veli". Siurulastest M. Underi ja H. Visnapuu luulet ning A. Gailiti loomingut. Barbaruse, Sütiste ja Mälgu loomingut võib kui väheolulise programmist välja jätta, käsitledes samas Riskivi loomingut ka tavakoolis. Arbujaist käsitleda B. Alveri ja H. Talviku luulet, humanitaarharus ka U. Maasingu ja B. Kangro loomingut.

Leheruumi nappuse tõttu jätkan käesolevat teemat järgmises numbris.

Seniks jään ootama teie arvamusi ja ettepanekuid.

Toomas Pirn

V O O R K E E L E K S E E S T I K E E L

Pole õnnistavamat tunnet kui aduda, et su emakeel teise rahva suus kõige kiuste helisema hakkab. Pole masendavamast tunnet, kui hommikul kooli uksest sisse astudes hoovab vastu võõras keel ja meel. Aastaid on need kaks poolust kuulunud vene kooli eesti keele õpetaja argipäeva.

Emakeeleõpetaja. Eesti keele õpetaja. Eksib see, kes paneb võrdlusemärgi antud kahe mõiste vahele. Õpetatav keel on tõesti sama, tihti õpetajate diplomgi, kuid ometi ...

Eesti keel on paljudele Eesti elanikele võõrkeel ja eesti keele õpetaja võõrkeeleõpetaja. Eesti keel pole enam emakeel selle traditsioonilises tähenduses teise ja kolmanda põlve väliseestlastele. Eesti keel on võõrkeel estofiilidele, keda jagub Euroopa riikidele lisaks Jaapanisse, Ameerikasse ja Austraaliassegi. Belmisl aastal ilmus Tokyos jaapanikeelne "Eesti keele grammatika". Selle autor Kazuto Katsumura on end pool aastat täiendanud Tallinna Pedagoogikaülikooli eesti keele kateedri juures. 1990. aastal Debrecenis toimunud VII ülemaailmsel fennougristika kongressil pidas Kazuto üksina eesti-keelse ettekande.

Tegelikult on meil eesti keele kui võõrkeele õpetamisel pikad traditsioonid. Huvituja võib lähemalt lugeda "Hariduse" käesoleva aasta novembrinumbrist.

Viimastel aastatel tullakse eesti keelt üha sagedamini õppima Eestisse. Oma emakeele propageerimiseks mujal maailmas vajame võõrkeeli valdavaid ja didaktikat tundvaid eesti keele kui võõrkeele õpetajaid. Ümber õppides ja end arendades võib viimaste rida täieneda ka mõne senise emakeeleõpetaja võrra.

Vene koolide eesti keele õpetamise probleeme tulevad arutlusele meie seltsi kevadpäeval Narvas.

Jaan Oispuu,

Tallinna Kustamäe Vene Reaalkooli
eesti keele õpetaja

H Õ I M U N U R K

oli poolsajandi-taguses pedagoogika-ajakirjanduses tavalisi rubriike. Ehkki ka meie oleme hõimurahvastele pühendanud mitu ettevõtmist (Liivimaa reis, esimesed kevadpäevad), on tegusad koostöösuhted sõlmitud üksnes soomlastega.

Kui ühel talvapäeval neli aastat tagasi Helsingis Soome Emakeeleõpetajate Liidu toimetusse astusin, et taassõlmida aastate eest katkenud sidemeid kahe maa emakeeleõpetajate vahel, ei sõندانud ma loota suhete nii hoogsat arengut. Õigupoolest on ÄOLil roll meie seltsi loomislooski. Siit tuli kinnitus, et oma ala õpetajate ühendus on väär asi, ja uut õhinat organiseerimistööks. Ka Hoide Sikk, kes samuti seltsi rajamise mõtteid mõlgutama hakkas, suunas pilgu Soome poole: tema tõlgitud ÄOLi põhikiri sai meiega põhikirja aluseks. ÄOLi tegevjuhataja Mervi Murto tutvustas meie õpetajaile oma liidu tegevust; EESI asutamiskoosolekule tõi terivitusi ÄOLi juhatus.

Tänaseks oleme harjunud, et meie töös osalevad Soome emakeeleõpetajad. Enamik meist tunneb südame-likku ja Soomeski eesti kultuuri tutvustavat Karjat, suurepärase "Kalevala" lektorit ja jõulupeol lustlikke mänge korraldanud Kirstit, tõelist esto-fiili Tuulat, head eesti keelt valdavast luuletõlki Perjat ja paljusid teisi. Oleme huviga kuulnud ettekandeid Soome emakeeleõpetusest. Kingitud raamatud on kätte juhatanud mõnegi uudse tööõtte. Ajuti on hea tunda, et "Virkes" käsitletavat probleemi on üsna lähedased meie omadele. (Järg lk. 4)

TUNNIKONSPEKT

Tallinna 94. Keskkool
12. klassi kirjanduse tund
31. märts 1992

Tema: "Jerome David Salinger ja tema novellid"

Esmaülesand - anda ülevaade ameerika kirjaniku J.D. Salingeri novelliloomingust ning kajastada Vana-India õpetust, zen-budismi. Näidata õpilastele, et ka nõnda on võimalik läheneda kaasaegsele kirjandusele.

Alustan tundi 9.20.

Abimaterjal, näitan klassis, K. Leht ja O. Jämsä "Väliskirjandus. Opi keskkoolile" (selgitan, miks on sellest autorist nii vähe kirjutatud), J.D. Salinger "Sieppari ruispellossa", soomekeelne kultuuriajakiri "Image" (nr. 4, 1991) ning J.D. Salinger "Parin päev banaanikala püügiks". Juhin tähelepanu trükikunstile ja kahjuks pole see meil väga tugev. Soovitan õpilastel jälgida seda, mis "Kurki" sarjas ilmunud on.

Positiivseks häälestuseks räägin uurinusest, mis tehtud noorte hulgas Itaalias, nn. holdenlaste (Holden Caulfield'i järgi) hulgas. Salingeri peetakse läänemaailmas nn. noorsoomässu lipukandjaks. Holdenlaste loevad Charles Dickens'i "Pickwick-klubi järelejäänud paberid" ning Harold Brodkey (kirjutab tahvlile) teoseid, kes väkisemini 30 aastat; lemmikautoks on Alfa Romeo Duetto; muusikast kuulatakse Mozart'i "Così fan tutte" ning Bob Dylanit; filminäitlejatest eelistatakse Woody Alleni, Dustin Hoffmani ja William Furti (noored mässulised). Holdenlaste nn. pühad tekstid on Voltaire'i "Candide" ja Ludwig Wittgensteini "Philosophical Investigations" (tahvlile). Sellest on huvitatud Salingeri poolehoidjad.

Salingeri üheksast novellist käsitleme teist novelli "Vaene onu Vemalsäär" (see oli kodus lugeda 5 õpilasel), dhvani-raza poeetilistest meeleoludest - naer või iroonia.

Üks õpilane annab (teeb) ülevaate novelli sündmustest, teised täiendavad teda. Küsimused: milline on põhitoon? õpilase enda hinnang? iseloomustage peategelasi: võõrustaja Eloise, külaline Mary Jane; Eloise'i tütar Ramona - Eloise on unustanud kõik teised inimesed - kumba kaotus on suurem: ema või tütre? milline värvitoon tuleb novellis esile - valge - lumi väljas.

Nn. baasete stroofide (tahvlile) printsiip Vana-Indias - üks ja sama teema esitati järjepärast (novellis ema ja tütre kaudu), ükskord negatiivses toonis, teinekord positiivses toonis - otsustamine jäi lugejale.

Kriitikud väidavad, et novellis on kaks armastust: võttev ja andev armastus, mida õpilased arvavad.

Tegelaste käitumine, kõne või riietus peab olema kummaline - kangelannade vestlus muutub kummaliseks - lõpp on purjus algusine - tegemist on irooniaga:

Kas õpilased on nende teooriatega nõus ja rahul või soovivad veel midagi lisada.

Kolmas novell on "Just enne sõda eskimodega" - kaastunne ja halastus - hall.

Käsitleme neljandat novelli "Maerev Mees" (kodus lugeda 5 õpilasel), meeleoludest on dhvani-raza järgi raev või viha.

Õpilane teeb ülevaate sündmustest novellis (mitu tasandit on novellis? kes on jutustajad? John ja Mary ning nn. Maerev Mees? jutustuste ja inimsuhete seos?)

Raevu ja viha sügereerimiseks on tavalisest keerulisem kompositsioon (kas on?). Teine tingimus on see, et stiil peab olema põnev ja öadne ka see on novellis olemas. Samuti on alatoon - armastus.

Värvitoon? - punane (naerava mehe mask on punane, punane paberitükk)

kordub sõna v e r i. Kas kasutatakse pikki ja mitmekordseid sõnu? Õpilaste hinnang novellile.

Viies novell on "Jolli juures" - mehisus ja vaprus - kollakas-pruun.

Peatume ka kuusandal novellil "Esmäle - armastuses ja riivatuses" (õigem oleks "Esmäle - armastuses ja helluses") - hirm, äng.

Põhimeeleolu tuleb pidevalt kasvatada: masendus - depressioon, ärevus - ärritus - meeleatus - ebamatus - hirm -

Novelli süžee on autobiograafiline! Õpilane teeb ülevaate novelli sündmustest ning teised täiendavad. (kes on peategelane? (noor kirjanikust USA sõdur); sõdurite hulgas valitseb masendus; mitu osa on novellis? (I osa Inglismaal, II osa Saksamaal), (II osa seerant X ja sõdur-kirjanik on üks ja sama); peategelane ravis närve, kuid on depressioonis, tema ärevus oma tervise pärast, teine sõdur labasus ja tervis ärritavad teda; leiab pakist käekella - seerant ehmatas - kuid saabub õndsus - lootuses, et ta paraneb).

Värvitooniks on must (I osa sünges ilms, II osa õhtuhämarus).

Vana-Indias hirm on eksituse tagajärg; usk näiva maailma reaalsusse - see on suurim eksitus.

Lõpuks õpilaste hinnang novellile.

Loodan, et kõik pooldavad seda, et Salingeri novelle saab käsitleda zen-budismi abil, sest maailmakirjanduse kriitikud seda võtet kasutavad. Soovitan õpilastel ka ülejäänud novellid läbi lugeda, millest eelmises tunnis rääkisim.

Lõpetan tunni.

Osa tunnikonspekti kohta võinelda, et tund õnnestus, kuid pead sin teha sellest ka oma järeldused. Kindel on see, et selline teema sobib 12. klassi ja ei maksa unustada, et viimases klassis õpivad täiskasvanud inimesed, kellel on ka oma eluajad, mis võib olla ei Mattugi õpetaja omadega. Keidki novelle käsitleti eringvalt ja ma leian, et sellises tunnis peaks õpetaja arvestama kõikide arvanustega ja ideedega ning neid osalt poolt täiendada. Farin on see, kui oma täiendusi saab "täiustada" näiteks autoriteetide arvanustega ja vaadetega. Selle teema juures oli see võimalik.

Siiski peab õpetaja olema valmis selleks, et mõne novelli juures tuleb ise rohkem rääkida kui õpilased. Põhjuseid võib olla mitmeid: õpilased on novelli täiesti valesti mõistnud, novell on lugemata või õpilased puuduvad. Ma usun, et need novellid tuleb anda lugeda tervele klassile ning mitte selekteerida 5-6 õpilast ühe novelli jaoks.

Tahaks toonitada veel seda, et kirjandusprogrammi alustuses ei ole ajalisel võimalik teha selliseid ülevaateid igast kirjanduslikust, kuigi...

Selle tunnikonspektiga tahan meenutada ka verekahmud Andres Kauksi, kelle loengutelt on saanud materjal, mida ma oma tunnis kasutasin.

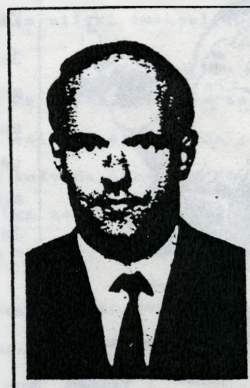
MT

IN MEMORIAM

ANDRES KAUKSI
(6.07.1957-27.11.1992)

Iga mõte, mis tuleb ja läheb
jääb kuhugi alles -
isegi ütle mata jäänud sõnad.
See, mis sa naeratades kinkisid
võib kunagi otsa saada,
aga naeratus jääb...

Innitleme 1992. aasta juubilare

70

Hilda Jaakson

65

Uno Kuresoo

60

Maimo Kalmet

Viivi Läll

Leili Möller

Linda Pöder

Linda Reimann

Hoide Sikk

55

Helgi Allik

Virve Kangro

Vaike Kesküla

Ene-Reet Pariis

Milvi Pever

Liilja Raudsepp

Urve Tilk

50

Maie Laur

Vilma Lehtse

Eve Lints

Maret Malmberg

Maia Rõigas

EESI ametlike esindejatena on AOLI talvepõeva-dest osa võtnud Hoide Sikk, Mari Vëlba ja Kadri Liivaleht, Lappeenranta suveseminaridest Eleonora Tammiksaar, Kersti Lepajõe, Irene Leisner ja Kalju Kuld; AOLI külalisena on Soomes tarkust tage nõud-
mas käinud ka Aili Kiin. (Käinute nimistu võiks pisut pikemgi olla, kui välispassi ja viisa hanki-mine nii aeganõudev polnuks.) Kõik on naasnud tä-nulikuna soomlaste külalislahkuse, eriti aga eri-alase n'itu-kuldu eest. Kõhju vaid, et harutoovate kokkuvõtetega pole tutvuda saanud laiem kolleegide-ring. Polnud ju seni oma lehte!

Loodame koostöö- ja sõprusuhete jätkumist, ti-beremist ning avardumist teistegi sugurahvaste suu-nas.

Viivi Kaanso

T E A T E I D

EESil on nüüd oma ruum Tallinnas EEO105 Sakala 21 2. korrusel näituseruumi kõrval.

* * *

Liikmemaksu suurus aastas on 10 krooni (tudengitele 5 krooni), mis tuleb tasu-da aasta jooksul.

* * *

Piiratud koguses on saada-val soomekeelset õppekir-jandust (üliõpilaskirjan-dite kogumikke 1985-1990, "Elokuvakirja" jm.)

* * *

Isikuandmete muudatustest palume teatada suusõnal juhatusel või kirjalikult Liilja Raudsepale aadres-sil: EEO034 Tallinn

Sõpruse pst. 187

Tallinna 43. Keskkool

tel: 52 10 89

* * *

EESI juhatusel on võimalik ühendust saada telefonidel:

52 20 77 - Hoide Sikk (kodus)

42 44 01 - Viivi Maanso (kodus)

43 78 02 - Kersti Kaldma (tööl)

43 23 48 - Jaan Üispuu ja Andry Ruumet (tööl)

* * *

Õpilane õpetajast

Õpetaja peaks olema moodne, sest see tõstab õpetaja mainet laste seas. Aga ta ei tohi olla väga popill nides, sest muidu ei saa vahet teha kes on koridoris õpilane ja kes on õpetaja.

Õpetaja peaks olema tark, aga mitte loll. Ta võiks olla vallaline ja nooremalt sorti. Vanus peaks ole-ma kahekümne ja kolmekümne vahel. Õpetaja ei tohiks olla üle 45 aasta sest siis on nad juba närvilised. Ta peaks olema ilus ja noor, et kui tuleks kooli oleks kohe hea meel.

Võiks olla mees habemega ja üldse mõnus õpetaja. Õpetaja peaks olema peenike. Ta ei tohi kaaluda üle 80 kg.

Õpetajal ei peaks olema hara-ka hää et ta ei kädistaks. Ei to-hiks olla ka väga vaikne hää (nagu päkapikkudel), õpilastest ei tohi ta ka taga rääkida.

Mulle meeldib, kui õpetajatel on prillid, siis nad näevad targe-mad välja.

Õpetaja võiks nalja visata ja et õpetaja kunagi tige või pahane ei oleks, kui sul kodune töö tege-mata on. Hea, et ta ei rütleks, oleks pikk, paneks viisi, ei an-naks palju õppida, selletaks häs-ti ja oleks tasem.

Õpetaja õpetamine peaks ole-ma huvitav, nii, et tahaks ise õp-pida.

Ma arvan, et õpetajal võiks ikka mõni lemmik õpilane olla, sest mis õpetaja see on kellel pole lemmik õpilast.

Perekond võib õpetajal olla, kuid selle vahelised tülid ei tohiks segada õpetajat töös, muidugi tuleb aru saada, kui õpetaja on pahas meeleolus, aga hakata oma viha õpilaste peale välja purskama on ka häbematus.

Õpetajal peaks olema kodus laps või paar. Mind see ei huvita kuidas ta rüdes käib või mis soeng tal on. See on täiesti tema teha. Mulle meeldivad sellised õpetajad kellele saad rahulikult oma raskused või mured ära rää-kida ja siis alles ütleb ta oma ar-vamuse. Kui tal on laps, saab ta rohkem aru.

Õpetajal peab olema auto. Isiklik. Õpetajal peaks olema mõni lind või loom, tal võiks olla ka mees. Sest see on juba tema elu ja keegi ei saa sinna parata.

Minu arvates ei olegi sellist õpetajat olemas, kes meeldiks kõikidele lastele.

Ideaalsel õpetajal ei ole ole-mas. Ja kui, siis ainult meie koo-li uus punapäine tudeng.

Toimetajalt.

Käesolev infoleht peaks kujunema abiliselt eesti keele ja kirjanduse õpetajale. Edaspidi on kavas lehte välja anda neli korda aastas, seltsi traditsiooniliste kokku-saamiste ajaks. Lehe sisu ja suuna(d) määrata muidugi teie, lugejad. Seetõttu ootamegi ilmunule vastukajasid, aga ka uusi ideid, mõtteid, soovitusi, arvamusi...

Ja infot - et me ei peaks tundma selle pidevat vaegust.

Andry Ruumet

EESTI EMAKEELEÕPETAJATE
SELTSI INFOLEHE TOIMETUS
asub aadressil:

EEO102 Tallinna Peda-googikaülikool
Põhjamaade keelte
kateeder (t. k-409)

Head uut aastat!